

Runematerialet fra Tønsberg

Charlotte Johannessen

Masteravhandling i Nordic Viking and Medieval Culture

Institutt for lingvistiske og nordiske studier

Det humanistiske fakultet

Universitetet i Oslo

Høsten 2011

111:Y1111:4Y:Y11:Y1R1R:Y1Y11:4P:N111111:11Y:P11Y:1R1:Y11:1111:1BBP1N11:111:111

A66 er ristet på et ribbein av storfe som ble funnet ved en prøveundersøkelse i Storgaten 24/26 og dateres til 1200-tallet. Runene står på den ene breidsiden, og består av **m** etterfulgt av fire kvistløse staver. Siste stav er svakt buet til venstre mot toppen, og de to siste stavene kunne derfor tolkes som **u**. De to stavene møtes imidlertid ikke, og sekvensen gir ingen språklig mening. Buen skyldes nok derfor heller en usikker hånd. Et lite rist er synlig i den øvre delen av innskriften, foran **m**, men synes lite og uanselig, og har antakeligvis ikke sammenheng med innskriften.

Gosling rekonstruerer innskriften til *Maria*, og hevder det er tilstrekkelig plass mellom de fire stavene for å tillate en slik tolkning. Også Sidselrud ser ut til å gå god for denne tolkningen, ettersom hun medregner innskriften i sitt *Ave Maria*-korpus. Hun foreslår i tillegg at gjenstanden kan ha vært brukt som en amulett. I mine øyne strekker både Gosling og Sidselrud her tolkningen litt lenger enn materialet tillater. Det er lite som taler for at vi på dette beinstykke skulle møte på navnet Maria, og rekonstruksjonen synes derfor noe fantasifull. Dersom man skulle tilvirke en amulett, ville man nok i det minste velge en tilskåret trepinne til fordel for et ribbein, som er av en viss størrelse og derfor upraktisk å bære med seg. Innskriften er nok neppe mer spesiell enn andre innskrifter omtalt så langt i dette kapittelet.¹⁸⁶

¹⁸⁶ Gosling 1989: 177; Sidselrud 2000: 94.